บทที่ 2

สถานการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ยาเสพติดเป็นปัญหาที่สำคัญของชาติ เพราะยาเสพติดจะทำลายความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ยาเสพติดไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดเฉพาะตัวผู้เสพ บุคคลใกล้ชิด ครอบครัว สังคมและประเทศชาติเท่านั้น แต่ยังก่อให้เกิดปัญหาระหว่างประเทศอีกด้วย จึงต้องมีการให้ความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขอย่างจริงจัง (ศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประจำภาคใต้ , มปป.:2)

ยาเสพติดนับว่ามีโทษอย่างมหันต์ มีอันตรายต่อสุขภาพ ผู้ติดยาจะมีร่างกายทรุดโทรม สมองเสื่อม จิตใจหดหู่ เป็นคนไร้สมรรถภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ ส่งผลกระทบต่อครอบครัว เพราะผู้ติดยาไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ ทำให้ครอบครัวขาดรายได้ ในทางสังคมผู้ติดยาเสพติดมักก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม เช่น ปัญหาการก่ออาชญากรรมต่าง ๆ และโดยเฉพาะในเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เช่น การวางระเบิด การเผาสถานที่ราชการ ฯลฯ เชื่อว่าส่วนหนึ่งน่าจะมาจากพฤติกรรมของการติดยาเสพติดของเยาวชนไทย

ศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประจำภาคใต้ จังหวัดสงขลา (2540:1-9) ได้สรุปสถานการณ์และแนวโน้มของปัญหายาเสพติด จังหวัดชายแดนภาคใต้ว่า

ปัญหายาเสพติดในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เริ่มขยายตัวทวีความรุนแรงและซับซ้อนมากขึ้นจากตัวยาเสพติดประเภทกัญชาและเฮโรอีนที่ใช้เสพกันแพร่หลาย ได้เพิ่มขยายไปสู่ปัญหาเรื่องสารระเหย ยาม้า ยาแก้ไอ วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในรูปของยาเม็ดชนิดต่างๆ และยังมีปัญหาการนำยาที่ใช้ในการบำบัด เช่น เมทาดอน มาลักลอบซื้อขาย เพื่อใช้เสพเป็นยาเสพติด เป็นต้น

ในการวิเคราะห์สถานการณ์และแนวโน้มของปัญหายาเสพติดในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จะสามารถแยกพิจารณาได้ 3 ลักษณะ คือ

(1) <u>ปัญหาการค้าและแพร่ระบาด</u> เป็นปัญหาที่ถือเป็นนโยบายสำคัญอันดับแรกที่จะต้องแก้ไข เพราะเป็นปัญหาที่กระทบโดยตรงต่อประชากร การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และปัญหานี้มีแนวโน้มที่จะขยายตัวมากยิ่งขึ้น หากไม่ได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง

ลักษณะการแพร่ระบาดของยาเสพติด เฮโรอีน และกัญชา นับเป็นยาเสพติดที่แพร่ระบาดมากที่สุดในภูมิภาคนี้ โดยบางคนเริ่มต้นจากกัญชาก่อนเข้าสู่เฮโรอีน แต่จำนวนไม่น้อยก็เริ่มจากเฮโรอีนเลย เช่น กลุ่มประมง โดยทั่วไปผู้เสพมักจะใช้ยาหลายอย่างในแต่ละคน ซึ่งส่งผลต่อความยากลำบากในการบำบัดรักษาด้วย นอกจากนี้ยังมีสารระเหย ยาม้า วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และยาแก้ไอ เอ็ม.บี ซึ่งในกลุ่มหลังนี้แพร่ระบาดมากในหมู่วัยรุ่น เยาวชนว่างงาน แรงงานรับจ้าง และเกษตรกร

แหล่งที่มาของยาเสพติด เฮโรอีนร้อยละ 90 มาจากภาคเหนือและภาคกลาง กัญชาร้อยละ 90 มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือภาคตะวันออก ที่เหลือได้จากแหล่งเพาะปลูกในภาคใต้ เช่น จังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี เป็นต้น

แหล่งจำหน่ายรวมคือ อำเภอหาดใหญ่ ซึ่งเป็นแหล่งกระจายยาเสพติดออกไปทั้งจังหวัดชายแดนภาคใต้

การลำเลียงยาเสพติดจากภาคต่าง ๆ สู่ชายแดนภาคใต้ที่สำคัญคือ

1. การลำเลียงทางรถไฟ โดยซุกซ่อนยาเสพติดในสัมภาระและสินค้าต่าง ๆ สู่ปลายทาง จังหวัดยะลา และ อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส

2. การลำเลียงทางรถยนต์ โดยเฉพาะรถยนต์บรรทุกสินค้าพวกพืชผักและผลไม้ มักใช้การซุกซ่อนยาเสพติดปะปน แล้วนำมาขนถ่ายตามตลาดพืชผักสำคัญ ๆ จากแหล่งรวมอำเภอหาดใหญ่ จะใช้รถรับจ้างกระจายไปยังอำเภอใกล้เคียง

3. การลำเลียงโดยซุกซ่อนไปกับบุคคลหลายประเภท ทั้งผู้รับจ้างขนและกลุ่มหญิงบริการที่มาจากภาคเหนือ

โครงสร้างการค้ายาเสพติดระดับแพร่ระบาดประกอบด้วยผู้ค้า 2 ระดับ คือ ผู้ค้าส่ง และผู้ค้ารายย่อย

ผู้ค้าส่ง คือ ผู้นำยาเสพติดมาจำหน่ายให้กับผู้ค้าระดับเดียวกัน หรือลูกค้ารายย่อยในปริมาณครั้งละเป็นกิโลกรัม หรือเป็นตัวหรือเป็นถุง (1 ถุง = 350 กรัม) ใน 1 ถุง แบ่งได้ 200 บิ๊กกว่า นำมาจำหน่ายบิ๊กละ 1,000-2,000 บาท ให้กับระดับผู้ค้ารายย่อย

ผู้ค้ารายย่อย จะซื้อจากระดับผู้ค้าส่งเป็นบิ๊กนำมาแบ่งเป็นหลอดกาแฟ จำหน่ายให้กับผู้เสพ

แหล่งจำหน่ายและแหล่งเสพ ที่สำคัญได้แก่

1. บริเวณท่าเรือประมงต่าง ๆ ซึ่งมีเป็นจำนวนมากในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็น

PRINCE OF SONGKLA UNIVERSITY
PATTANI- THAILAND

ปัจจัยให้เกิดการแพร่ระบาดสูงที่สุด และเป็นแหล่งที่นักค้าหลายระดับให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก

2. แหล่งที่ใหญ่ที่สุดได้แก่ ท่าเรือประมง ต.บานา ต.สะบารัง อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี รองลงมาคือ ต.บ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

3. บริเวณชุมชนแออัดต่าง ๆ เช่น บริเวณชุมชนเก้าเส้ง จังหวัด สงขลา บริเวณตลาด อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

4. บริเวณสถานีรถไฟ ซึ่งประกอบด้วยแหล่งชุมชนและมีการคมนาคมสะดวกในการใช้ขนส่งยาเสพติด เช่น อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส

5. บริเวณสถานีบริการน้ำมันตามเส้นทางสายหลักซึ่งเป็นแหล่งจำหน่ายยาม้า

6. บริเวณสถานเริงรมย์และซ่องโสเภณีตามแนวชายแดน ซึ่งมีการจำหน่ายและเสพใน กลุ่มหญิงบริการ วัยรุ่น และชาวมาเลเซีย เช่น บริเวณ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส

กลุ่มผู้เสพยาเสพติด จำแนกได้ดังนี้

1. **กลุ่มชาวประมง** เป็นกลุ่มที่สร้างความหนักใจในการแก้ปัญหามากที่สุด อาจกล่าวได้ว่าในเรือประมงส่วนใหญ่จะพบผู้ติดยาเสพติดซึ่งแยกประเภทของเรือได้สองลักษณะ คือ ขนาดใหญ่ ซึ่งมักจะเข้าเทียบท่าใน จังหวัดปัตตานี สงขลา สตูล ลูกเรือมักเป็นชาวอีสาน ซึ่งไม่มีชื่อจริงหรือที่อยู่ถาวร จึงควบคุมปัญหาได้ยาก ลักษณะที่ 2 ได้แก่ เรือชายฝั่งขนาดเล็ก-ปานกลาง ลูกเรือมักเป็นคนท้องถิ่น ทั้ง 2 กลุ่ม มีการใช้ยาเสพติดทั้งกัญชา เฮโรอีน และแอมเฟตามีน

2. **กลุ่มเยาวชนไทยมุสลิม** ซึ่งเป็นกลุ่มที่ว่างงาน หรือทำงานประจำ แต่มีเวลาว่างมาก เช่น ว่างจากการกรีดยาง มักจะจับกลุ่มมั่วสุมอยู่ในบริเวณหมู่บ้านต่าง ๆ มีการทดลองยาจากกัญชาถึงเฮโรอีน และถูกชักชวนรวมทั้งเรียนรู้วิธีการเสพใหม่ ๆ จากกลุ่มคนที่ออกไปรับความเจริญภายนอกแล้วนำมากระจายในหมู่บ้าน

3. **กลุ่มเยาวชนไทย-หญิงบริการ-ชาวมาเลเซีย** กลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มเยาวชนไทยว่างงาน และหญิงบริการเป็นผู้ชักชวน เสนอขายและร่วมเสพกับชาวมาเลเซีย

4. **กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ** ส่วนใหญ่เป็นชาวมาเลเซีย สิงคโปร์ เดินทางเข้ามาประเทศไทยและมามั่วสุมเสพในแหล่งที่พัก เช่น ตามสถานเริงรมย์ในเขตอำเภอชายแดนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว

(2) **<u>ปัญหาการลักลอบส่งออก-นำเข้ายาเสพติด</u>**

2.1 การลักลอบส่งออก-นำเข้ายาเสพติด กล่าวได้ว่ามาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย เป็นประเทศปลายทางของยาเสพติดที่นำออกจากจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีฝิ่น ดิบ กัญชา และเฮโรอีน เป็นยาเสพติดสำคัญที่มีการส่งออก การค้ายาเสพติดสามารถสร้างรายได้ให้กับผู้ค้าเป็นจำนวนมหาศาล จึงก่อให้เกิดรูปแบบการค้าในลักษณะข่ายงานหรือขบวนการค้า ซึ่งมีการจัดโครงสร้างเป็นรูปองค์กรมีเครือข่ายความเคลื่อนไหวทางการค้าเชื่อมโยงทั้งในและนอกประเทศ ซึ่งมีการจัดโครงสร้างเป็นรูปองค์กรมีเครือข่ายความเคลื่อนไหวทางการค้าเชื่อมโยงทั้งในและนอกประเทศ สามารถควบคุมการค้า การลำเลียง การเงินได้อย่างดีมีการดำเนินงานอย่างลับ ๆ ทั้งในรูปของกลุ่มเครือญาติ เพื่อนสนิท หรือกลุ่มผลประโยชน์ กลุ่มอิทธิพลในพื้นที่และพัฒนาขีดความสามารถในทุก ๆ ด้าน โดยนำเทคโนโลยีเข้ามาอำนวยความสะดวก กลุ่มการค้ายาเสพติดบางกลุ่มก็ค้ายาเสพติดควบคู่กับสิ่งผิดกฎหมายอื่น ๆ ด้วย

นอกจากรูปแบบการค้าในลักษณะดังกล่าวแล้ว ยังมีกลุ่มการค้าอิสระตามพื้นที่ต่าง ๆ อยู่มากมาย เป็นกลุ่มที่เขยิบจากนักค้าระดับผู้ขายส่งมาเป็นผู้ค้าส่งออก

2.2 พื้นที่สำคัญที่มีความเคลื่อนไหวของกลุ่มการค้ายาเสพติด และการลักลอบส่งออก-นำเข้ายาเสพติดที่สำคัญประกอบด้วย

<u>จังหวัดสงขลา อำเภอหาดใหญ่</u> เป็นพื้นที่แหล่งพำนักของกลุ่มการค้ายาเสพติด และเป็นจุดศูนย์กลางของการค้าเสพติดในภาคใต้ โดยเป็นแหล่งเจรจาการค้า การเงินด้านยาเสพติด อำเภอสะเดา เป็นแหล่งพำนักของกลุ่มการค้ายาเสพติดของผู้ลำเลียงยาเสพติดระดับต่าง ๆ เป็นแหล่งเจรจาทำความตกลงด้านยาเสพติดเช่นเดียวกับ อำเภอหาดใหญ่ รวมทั้งยังเป็นแหล่งเก็บซุกซ่อนยาเสพติดเพื่อรอการส่งออกโดยพื้นที่สำคัญของการส่งออก ได้แก่ การลักลอบผ่านด่านศุลกากร และตามจุดต่าง ๆ ตามแนวชายแดนของ อำเภอสะเดา

<u>จังหวัดสตูล</u> เป็นจังหวัดที่มีการลักลอบนำยาเสพติดออกมากที่สุด ในพื้นที่อำเภอเมือง อำเภอละงู และกิ่งอำเภอท่าแพ ซึ่งเป็นการขนส่งทางเรือสู่ทะเลอันดามัน โดยเรือขนาดเล็กและขนาดกลาง และเคยเป็นจุดที่มีการลักลอบนำเข้าน้ำยาเคมีจำนวนมาก แต่ปัจจุบันเส้นทางนี้เปลี่ยนแปลงไปทางตอนเหนือแล้ว

จังหวัดยะลา เป็นจังหวัดที่กลุ่มนักค้ายาเสพติดจาก อำเภอหาดใหญ่ ใช้ในการลำเลียงยาเสพติดเพื่อส่งออกต่างประเทศผ่าน อำเภอเบตง ทางด้านด่านศุลกากร และตามแนวเขตแดนเชื่อมต่อของทั้งประเทศไทยและมาเลเซีย

จังหวัด นราธิวาส เป็นจังหวัดที่มีการลักลอบนำเฮโรอีนและกัญชาไปมาเลเซียมากจังหวัดหนึ่ง ทางด้านพื้นที่ อำเภอตากใบ อำเภอสุไหงโก-ลก และ อำเภอแว้ง โดยมีจุดส่งออกในพื้นที่ดังกล่าวได้แก่ ตามแม่น้ำสุไหงโก-ลก ส่วนที่กั้นเขตแดน ไทย-มาเลเซีย และด่านศุลกากรสุไหงโก-ลก

2.3 เส้นทางการลักลอบลำเลียงยาเสพติดออกนอกประเทศที่สำคัญมีดังนี้

ทางบก มี 3 เส้นทาง ได้แก่ ทางรถยนต์ รถไฟ และทางเท้า

- ทางรถยนต์ ส่วนมากเป็นช่องทางที่มีการเปิดขึ้นอย่างเป็นทางการของไทย - มาเลเซีย คือ ด่านศุลกากรสะเดา ด่านศุลกากรปาดังเบซาร์ ด่านศุลกากรสุไหงโก-ลก ด่านศุลกากรเบตง และด่านศุลกากรวังประจัน จังหวัดสตูล ซึ่งมีการลักลอบอยู่เสมอ ตัวยาที่นำออกได้แก่ เฮโรอีนเบส เฮโรอีนเบอร์ 4 อัดแท่ง และฝิ่นดิบ

- ทางรถไฟ มีขบวนรถไฟสายกรุงเทพ ฯ - บัตเตอร์เวิร์ช ที่เดินทางไปมาเลเซียได้นักค้า ฯ สามารถใช้เป็นเส้นทางลักลอบนำยาเสพติดเข้าประเทศมาเลเซียได้

- ทางเท้ามีอยู่ 4 จังหวัด คือ สงขลา ยะลา นราธิวาส และสตูล ที่มีพรมแดนติดต่อกับมาเลเซีย มีช่องทางเดินเท้าที่ไปมาหาสู่กันได้หลายจุด เช่น ทางด้าน อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

ทางเรือ มีอยู่ 4 จังหวัดคือ สตูล สงขลา ปัตตานี นราธิวาส มีการลักลอบหลายรูปแบบดังนี้

- บรรทุกในเรือเล็ก เช่น เรือประมง เรือยอร์ช จากนั้นถ่ายลงเรือใหญ่ เช่น เรือเดินสินค้าที่จุดใดจุดหนึ่ง กลางทะเลลึกหรือตามเกาะต่าง ๆ

- บรรทุกโดยเรือประมงหรือเรือบรรทุกสินค้าขนาดกลาง เช่น เรือบรรทุกถ่านน้ำมันปาล์ม เป็นต้น การซุกซ่อนกระทำโดยปะปนไปกับสินค้าหรือซุกซ่อนตามห้องต่าง ๆ ของเรือ

ทางอากาศ โดยผ่านสนามบินนานาชาติ ที่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นเส้นทางลักลอบสำคัญ

(3) ปัญหาการผลิตยาเสพติด

3.1 การผลิตเฮโรอีน ปรากฏผลการจับกุมได้ 1 ครั้ง เมื่อปลายปี 2533 ที่อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา และหลังจากนั้นยังไม่มีฐานข่าวในเรื่องนี้เพิ่มเติมอีก

3.2 การเพาะปลูกกัญชา ปัญหาการลักลอบปลูกกัญชาในจังหวัดชายแดนยังมีปริมาณน้อยกระจัดกระจายอยู่ในสภาพพื้นที่ที่เป็นป่าสงวน ซึ่งปลูกเพื่อบริโภคมากกว่าเพื่อการค้า

3.3 การผลิตยาบ้า ในระยะ 5 ปีข้างหน้านี้ เป็นประเด็นที่สำคัญที่ต้องเฝ้าระวังเป็นแหล่งอัดเม็ดยาบ้าในพื้นที่ปัตตานี สงขลา และนราธิวาส ซึ่งมีความต้องการจากผู้บริโภคภายในจังหวัดอยู่ในเกณฑ์สูง

สถานการณ์การแพร่ระบาดยาเสพติดจังหวัดนราธิวาส

จังหวัดนราธิวาส เป็นจังหวัดชายแดนภาคใต้สุดที่มีอาณาเขตติดต่อกับรัฐกลันตันทางตอนเหนือของประเทศมาเลเซียตามแนวพื้นที่ของ 5 อำเภอ กล่าวคือ ในเขตอำเภอตากใบ อำเภอสุไหงโก-ลก และอำเภอแว้ง มีแม่น้ำยาวประมาณ 130 กิโลเมตร ส่วนพื้นที่ อำเภอสุคิริน และอำเภอจะแนะ มีแนวติดต่อทางบกเป็นที่ราบสูง และภูเขา ซึ่งจากการมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศมาเลเซียดังกล่าวช่องทางการเดินทางติดต่อกัน บริเวณพรมแดนทั้ง 2 ประเทศ มีหลายแห่งสามารถเดินทางไปมาหาสู่กันโดยสะดวกทั้งช่องทางที่ถูกต้องตามกฎหมาย และการเดินทางโดยหลบหนีเข้าเมือง โดยเฉพาะเส้นทางตามแนวชายฝั่งแม่น้ำสุไหงโก-ลก มีการเดินทางเข้าออกติดต่อกันระหว่างประเทศอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งใช้เป็นเส้นทางในการลักลอบขนส่งสินค้าหลบหนีภาษีและลำเลียงยาเสพติดออกนอกประเทศที่สำคัญเส้นทางหนึ่งด้วย

จากสภาพภูมิศาสตร์ที่เอื้ออำนวยในการลักลอบลำเลียงส่งยาเสพติดดังกล่าว โดยเฉพาะตามเส้นทางแนวพรมแดน การเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีการเดินทางไปมาหาสู่กันโดยสะดวกตลอดเวลา ส่งผลให้จังหวัดนราธิวาส โดยเฉพาะพื้นที่ชายแดนจะมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในระดับที่รุนแรง โดยมีการลักลอบค้ายาเสพติดระหว่างประเทศ การนำยาเสพติดเข้ามาซุกซ่อนเพื่อรอการติดต่อส่งมอบ ทำให้บางส่วนมีการระบาดอยู่ในพื้นที่ รวมทั้งการมีรายได้จากการประกอบอาชีพรับจ้างทำงานในแหล่งดังกล่าว ส่งผลให้มีรายได้เพียงพอที่จะ

ใช้ในการซื้อยาเสพติด การที่ผู้ใช้แรงงานต้องอาศัยอยู่ในชุมชนแออัดต่าง ๆ มีการมั่วสุมจับกลุ่มกันมีการใช้ยาเสพติด และนับวันจะแพร่ระบาดมากขึ้น

จากข้อมูลการสำรวจสภาพปัญหายาเสพติดในระดับหมู่บ้าน/ชุมชนของกระทรวงมหาดไทย (คปต.) ร่วมกับสำนักงาน ป.ป.ส. เมื่อปี 2537 จากหมู่บ้าน 501 หมู่บ้าน ได้มีการสำรองจำนวน 472 หมู่บ้าน และจาก 17 เทศบาล/สุขาภิบาล มีข้อมูลจากการสำรวจ 13 แห่ง พบว่าหมู่บ้านสำรวจ 472 หมู่บ้านมีสภาพปัญหายาเสพติด 130 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 28 โดยแบ่งเป็นหมู่บ้านที่มีปัญหายาเสพติดรุนแรง 8 หมู่บ้าน มีปัญหายาเสพติดปานกลาง 114 หมู่บ้าน มีปัญหาเบาบาง 210 หมู่บ้าน และไม่สามารถระบุปัญหาได้ 10 หมู่บ้าน

ข้อมูลเทศบาล/สุขาภิบาลที่สำรวจ 13 แห่ง พบว่ามีปัญหายาเสพติดทั้ง 13 แห่ง โดยเป็นพื้นที่มีปัญหารุนแรง 1 แห่ง ปัญหาปานกลาง 9 แห่ง ปัญหาเบาบาง 2 แห่ง และไม่สามารถระบุปัญหาได้ 1 แห่ง รวมประชากรที่สำรวจทั้งหมด 547,024 คน พบเบื้องต้นว่ามีผู้ใช้ยาเสพติดจำนวน 3,612 คน

อำเภอที่มีปัญหาการแพร่ระบาดรุนแรงได้แก่ อำเภอสุไหงโก-ลก อำเภอเมือง และ อำเภอตากใบ อำเภอที่รุนแรงปานกลางถึงเบาบาง ได้แก่ อำเภอรือเสาะ อำเภอระแงะ อำเภอแว้ง อำเภอสุไหงปาดี กิ่งอำเภอเจาะไอร้อง อำเภอยี่งอ อำเภอจะแนะ อำเภอสุคิริน และ อำเภอบาเจาะ

<u>สถานการณ์การแพร่ระบาดยาเสพติดจังหวัดยะลา</u>

จังหวัดยะลาประสบปัญหายาเสพติดน้อยกว่าพื้นที่อื่น ๆ ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพราะอาณาเขตไม่ติดทะเลและส่วนที่ติดเขตแดนมาเลเซีย คือ อำเภอเบตง ก็เดินทางลำบากกว่าเขตแดนด้านอื่น ๆ ปัญหาที่พบจึงได้แก่ การเสพ และการค้ารายย่อย ซึ่งมีอยู่ทั่วไปทุกอำเภอ ตัวยาที่แพร่ระบาดมาก ได้แก่ เฮโรอีน และกัญชา ส่วนตัวยาอื่นมีบ้างเล็กน้อย ได้แก่ ยากล่อมประสาท เช่น แวเลี่ยม ฝิ่น แพร่ระบาดในกลุ่มผู้สูงอายุที่ตำบลบาลอ อำเภอรามัน สำหรับสารระเหย เริ่มมีแนวโน้มแพร่ระบาดเพิ่มขึ้นในกลุ่มเยาวชนอายุน้อย และกลุ่มผู้ใช้แรงงานทั่วไปใน อำเภอรามัน อำเภอเบตง อำเภอเมือง และ อำเภอบันนังสตา

จากการสำรวจสภาพปัญหายาเสพติดในระดับหมู่บ้าน/ชุมชน ของกระทรวงมหาดไทย (คปต.) กับสำนักงาน ป.ป.ส. เมื่อปี 2537 จากหมู่บ้านทั้งหมด 334 หมู่บ้าน ได้มีการสำรวจ 68 หมู่บ้าน และจาก 8 เทศบาล/สุขาภิบาล มีข้อมูลจากการสำรวจ 2 แห่ง พบว่า

- หมู่บ้านที่สำรวจ 68 หมู่บ้าน พบว่ามีสภาพปัญหายาเสพติดหรือมีผู้ใช้ยาเสพติดอยู่จำนวน 45 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 66 และหมู่บ้านที่ไม่มีผู้ใช้ยาเสพติด 23 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 34 โดยแบ่งเป็นหมู่บ้านที่มีปัญหายาเสพติดรุนแรง 2 หมู่บ้าน มีปัญหายาเสพติดปานกลาง 9 หมู่บ้าน มีปัญหาเบาบาง 22 หมู่บ้าน และไม่สามารถระบุปัญหาได้ 12 หมู่บ้าน

- เทศบาล/สุขาภิบาลที่สำรวจ 2 แห่ง ไม่มีปัญหา 1 แห่ง

ประชากรของจังหวัดทั้งสิ้น 390,877 คน มีประชากรที่ได้สำรวจ 63,592 คน พบเบื้องต้นว่ามีผู้ใช้ยาเสพติดจำนวน 347 คน (จาก 68 หมู่บ้าน) ซึ่งแต่ละปีจะมีคดียาเสพติดเกิดขึ้นเฉลี่ย 1,500 คดี ผู้ติดยาเสพติดที่เข้าบำบัดรักษาเฉลี่ยปีละ 700 คน

พื้นที่มีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในระดับรุนแรง ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอเบตง อำเภอรามัน

พื้นที่มีปัญหาระดับปานกลางถึงเบาบางตามลำดับ คือ กิ่งอำเภอกรงปินัง กิ่งอำเภอกาบัง อำเภอยะหา อำเภอธารโต อำเภอบันนังสตา

<u>สถานการณ์การแพร่ระบาดยาเสพติดจังหวัดปัตตานี</u>

จังหวัดปัตตานีเป็นอีกจังหวัดหนึ่งของภาคใต้ที่ประสบกับปัญหายาเสพติดรุนแรง เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีประชาชนประกอบอาชีพประมงเป็นอาชีพอย่างหนึ่ง มีผู้ประกอบอาชีพนี้จำนวนมาก ทั้งเรือประมงชายฝั่งขนาดเล็กและเรือประมงขนาดใหญ่ มีเรือเข้ามาจอดเทียบท่าในเขต อำเภอเมือง อยู่ตลอดเวลา เพราะเก็บค่าธรรมเนียมไม่สูงเหมือนจังหวัดอื่น ๆ ทำให้มีปัญหายาเสพติดที่เกิดจากกลุ่มลูกเรือประมง และลุกลามสู่เยาวชนชุมชนใกล้เคียง รวมทั้งกลุ่มผู้รับจ้างใช้แรงงาน เยาวชนที่ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนต่อ ส่งผลให้จังหวัดปัตตานีเป็นจังหวัดที่มีปัญหายาเสพติดในระดับรุนแรง

จากการร่วมสำรวจสภาพปัญหายาเสพติดในระดับหมู่บ้าน/ชุมชนของจังหวัดปัตตานี ระหว่างกระทรวงมหาดไทย (คปต.) กับสำนักงาน ป.ป.ส. เมื่อปี 2537 จากหมู่บ้านทั้งหมดจำนวน 609 หมู่บ้าน ได้มีการสำรวจจำนวน 604 หมู่บ้าน และจาก 12 เทศบาล/สุขาภิบาล มีข้อมูลจากการสำรวจ 11 แห่ง พบว่า

- หมู่บ้านที่สำรวจ 604 หมู่บ้าน พบว่ามีสภาพปัญหายาเสพติดหรือมีผู้ใช้ยาเสพติดอยู่จำนวน 266 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 44 และหมู่บ้านที่ไม่มีผู้ใช้ยาเสพติด 338 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 56 โดยแบ่งเป็นหมู่บ้านที่มีปัญหายาเสพติดรุนแรง 16 หมู่บ้าน มีปัญหา

ยาเสพติดปานกลาง 90 หมู่บ้าน มีปัญหาเบาบาง 151 หมู่บ้าน และไม่สามารถระบุปัญหาได้ 9 หมู่บ้าน

- เทศบาล/สุขาภิบาลที่สำรวจ 11 แห่ง พบว่า มีปัญหายาเสพติดจำนวน 9 แห่ง โดยพื้นที่มีปัญหารุนแรง 1 แห่ง ปัญหาปานกลาง 2 แห่ง ปัญหาเบาบาง 3 แห่ง และไม่สามารถระบุปัญหาได้ 3 แห่ง

ประชากรของจังหวัดทั้งสิ้น 544,028 คน มีประชากรที่ได้สำรวจ 462,356 คน พบเบื้องต้นว่ามีผู้ใช้ยาเสพติดจำนวน 3,138 คน

พื้นที่ที่มีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในระดับรุนแรง ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอยะหริ่ง อำเภอสายบุรี

พื้นที่ที่พบปัญหารุนแรงปานกลางถึงเบาบาง ได้แก่ อำเภอโคกโพธิ์ อำเภอยะรัง อำเภอหนองจิก อำเภอมายอ อำเภอกะพ้อ อำเภอปะนาเระ อำเภอแม่ลาน อำเภอทุ่งยางแดง กิ่งอำเภอไม้แก่น

<u>สถานการณ์การแพร่ระบาดยาเสพติดจังหวัดสงขลา</u>

จังหวัดสงขลาเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจ การคมนาคมขนส่งที่สำคัญที่สุดในภาคใต้โดยมีอำเภอหาดใหญ่เป็นเมืองศูนย์กลางของความเจริญด้านการค้าธุรกิจและบริการ อำเภอเมืองเป็นศูนย์กลางการศึกษา วัฒนธรรม และมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่ติดทะเลและบางส่วนมีพรมแดนติดกับประเทศมาเลเซีย ล้วนเอื้ออำนวยให้เกิดปัญหายาเสพติดทั้งการเสพ การค้าและการลำเลียงออกนอกประเทศด้วย

จากข้อมูลการสำรวจสภาพปัญหายาเสพติดในระดับหมู่บ้าน/ชุมชน ของกระทรวงมหาดไทย (คปต.) ร่วมกับสำนักงาน ป.ป.ส. เมื่อปีพ.ศ. 2537 จากหมู่บ้าน 973 หมู่บ้าน ได้ผลสำรวจ 890 หมู่บ้าน พบว่ามีสภาพปัญหายาเสพติดหรือผู้ใช้ยาเสพติดอยู่ 305 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 35 และหมู่บ้านที่ไม่มีผู้ใช้ยาเสพติด 565 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 65 โดยแบ่งเป็นหมู่บ้านที่มีปัญหายาเสพติดรุนแรง 9 หมู่บ้าน ปานกลาง 60 หมู่บ้าน เบาบาง 215 หมู่บ้าน ไม่ระบุปัญหา 21 หมู่บ้าน

จากเทศบาล/สุขาภิบาลที่สำรวจ 19 แห่ง พบว่ามีปัญหายาเสพติด 16 แห่ง หรือร้อยะ 84 ไม่มีปัญหายาเสพติดจำนวน 3 แห่ง หรือร้อยละ 16

ประชากรที่ได้สำรวจ 867,029 คน (จำนวนจริง 1,129,970) พบเบื้องต้นว่ามีผู้ใช้ยาเสพติด 4,685 คน

อำเภอที่มีปัญหาการแพร่ระบาดรุนแรง ได้แก่ อำเภอหาดใหญ่ อำเภอเมือง อำเภอสิงหนคร อำเภอระโนด อำเภอจะนะ และ อำเภอสะเดา

อำเภอที่มีปัญหาการแพร่ระบาดปานกลางถึงเบาบางได้แก่ อำเภอรัตภูมิ อำเภอเทพา อำเภอสทิงพระ อำเภอนาทวี กิ่งอำเภอคลองหอยโข่ง อำเภอสะบ้าย้อย อำเภอควนเนียง อำเภอนาหม่อม อำเภอกระแสสินธุ์ และกิ่งอำเภอบางกล่ำ ตามลำดับ

<u>สถานการณ์การแพร่ระบาดยาเสพติดจังหวัดสตูล</u>

จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดที่มีอาณาเขตติดต่อกับรัฐเปอร์ลิสของประเทศมาเลเซียในเขต อำเภอควนโดน และติดทะเลด้านฝั่งอันดามัน ซึ่งจากการมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศมาเลเซียดังกล่าว และมีการเดินทางไปมาหาสู่กันโดยสะดวกตลอดเวลา โดยเฉพาะเส้นทางตามชายฝั่งทะเลซึ่งมีการประกอบอาชีพประมง มีการใช้แรงงานประมงจำนวนมาก กลุ่มชาวประมงเหล่านี้จะมีการรวมกลุ่มกันอยู่เป็นชุมชนต่าง ๆ ซึ่งยังขาดความรู้ความเข้าใจ และยังไม่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตเท่าที่ควร ส่งผลให้ชุมชนที่อยู่อาศัยมีการมั่วสุมก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งมีการมั่วสุมใช้ยาเสพติด และจากการที่พื้นที่ชายฝั่งทะเลเป็นเส้นทางการเดินทางติดต่อระหว่างประเทศ ซึ่งเส้นทางนี้เป็นที่นิยมในการใช้ลักลอบกระทำการที่ผิดกฎหมายหลายอย่างรวมไปถึงการส่งออก และนำเข้ายาเสพติดบางประเภทที่สำคัญ เส้นทางหนึ่งของภาคใต้ด้วย ทำให้สภาพปัญหายาเสพติดของจังหวัดสตูลอยู่ในระดับที่ค่อนข้างรุนแรง

จากข้อมูลการสำรวจสภาพปัญหายาเสพติดในระดับหมู่บ้าน/ชุมชนของกระทรวงมหาดไทย (คปต.) ร่วมกับสำนักงาน ป.ป.ส. เมื่อปี 2537 จากหมู่บ้านได้ผลสำรวจ 187 หมู่บ้าน พบว่ามีสภาพปัญหายาเสพติดหรือผู้ใช้ยาเสพติดอยู่ 141 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 75 และหมู่บ้านที่ไม่มีผู้ใช้ยาเสพติด 46 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 25 โดยแบ่งเป็นหมู่บ้านที่มีปัญหายาเสพติดรุนแรง 13 หมู่บ้าน ปานกลาง 64 หมู่บ้าน เบาบาง 40 หมู่บ้าน ไม่ระบุปัญหา 24 หมู่บ้าน

จากเทศบาล/สุขาภิบาลที่สำรวจ 4 แห่ง พบว่ามีปัญหายาเสพติด 3 แห่ง โดยเป็นพื้นที่มีปัญหารุนแรง 2 แห่ง ปัญหาปานกลาง 1 แห่ง

ประชากรที่ได้สำรวจ 138,088 คน (จำนวนจริง 236,810 คน) พบเบื้องต้นว่ามีผู้ใช้ยาเสพติด 2,078 คน

อำเภอที่มีปัญหาการแพร่ระบาดรุนแรง ได้แก่ อำเภอเมือง และอำเภอละงู สำหรับอำเภออื่น ๆ มีปัญหาในการแพร่ระบาดอยู่ในระดับปานกลางถึงเบาบาง